

Otec
Marko Pohlin.

VIII.

Qui legis ista, tuam reprehendo, si mea laudas
Omnia, stultitiam; si nihil? Invidiam.

Tako je na čelo zapisal tudi knjigi „Glossarium Slavicum“ l. 1792, kjer razkazuje prav posebno svoje čudovito jezikoslovje ter pojasnuje besede naše iz hebrejskega in arabskega, iz gerškega in latinskega, iz romanskih in germanskih jezikov in celó narečij, na pr.:

Ajd, germ. Heyde, a gr. α privat. et εἶδω, video, quasi caecus, non videns Deum in creatis. — Aldov, verbum vetus Illyricum, a verbo dam et al, q. d. hoc ego habeo, sed eo me privo, et Deo do, offero. — Arreč, vox genuina ex verbo as ur, Ursprung s mutato in r ob faciliorem enunciationem sequentis compositionis membri, nempe: reč, Sache, quod et germani habent Ursache. — Aržat a gr. ἀρχος vel ἀρχισκος, vas vimineum. — Ašteržel ab as, in die Höhe, et deržim.

Baba eine Puppe der Kinder; babem, babeca apud Carniolos habent duplicem significationem, nempe: Hebamme et Grofsmutter; babura, babuška, q. d. horribilis ut pediculus vetulae, a baba et uš. — Baram vindicum verbum a germ. wahr, ist es wahr. Carnioli habent prašam: Croatae pitam. — Barovnice, melius borovnice a bor, ubi solent crescere. — Bevka, melius wewka a węł, albus; quia pediculi albi sunt, et pulices nigri. — Blagu, lat. bona: germ. Güter, vindis interamnensibus, ait Poppovitsch: bonum mobile aequae, ac immobile; Carniolis merx; Croatis pecus, uti latinis pecunia. Dialecti significationem variant, quia variis provinciis variae sunt opes populis. Carniolis negotiatoribus merces; Vindis cultoribus agrorum fundi; Croatis pecudum et jumentorum curatioribus pecora. — Božam, pobožam a Buh, iz Bogam tolažem. — Briul, Friul, lat. briulum, gall. breuil, ital. broglio, angl. broel, germ. Brühl. — Buque, germ. Buch, vide buka; quia veteres in corticibus arborum, fagi, betulae etc. scribebant, et talia folia compacta a buka vocabant bukve seu buque.

Cyrillus (Sanctus) Kyrul putant quidam a Romanis Irillus, et ad pronuntiationem facilitandam ab aliis Cyrillus, quod Illyricorum fuerit Apostolus et Episcopus, ita vocatum; domi enim apud suos Constantinus vocabatur. Et hoc non abs re; quod literas illyricas suos docuerit, quae Cyrillicae, quasi Illyricae vocantur. Slavi eum suo idiomate Čarha, quod cum Čerka (litera) consonat, vocabant. Aberrant, qui a Cyrillo Illyricos fuisse dictos autumant; cum longe pluribus seculis ante nomen Illyricorum in orbe esset notissimum. Ex derivatione graeca Κύριος (Dominus)

significaret Cyrillus, quasi parvus Dominus, et Illyrii Dominantes, potentes. Quod non esset absurdum ominari.

Dimla se meni, a dim, ut germ. habet proverbium: Es nebelt mir. — Dôb: hung. dub. Antiquis erat quercus bona arbor; quia primum mortalibus victum dedit ab hebr. tobh vel tov bonus; unde et dobr bonus a Slavis derivatum est; dobrava, silva quercina, utique a dôb. — Dovžekar, non a dolg (debitum), alias scribi deberet dolžekar; sed a dovêl, multum, et žveka garrit, blaterat fallendi causa. — Dvohomim, dvomim a dva et umim, sicut in lat. dubius inter duas partes positus.

Erbas, melius verbas, a verba; quia ex salicis viminibus corbes flectuntur. — Erja, etiam arja, a lat. ardeo, vel gr. ἐρυσίβη aerugo. — Eč frater patris mei, probabilius ab oče permutato o in e, quasi očeč parvus pater.

Fèrja tertia pars cohortis: ferjanc ductor talis cohortis: ferjančeč diminutive, quasi subdux germ. Sergeante. — Frata vide ratam, cujus est contrarium, vel negativum. Tu njega frata, kar njemu narata. — Friškovec a gr. φοῖξ, ein Schauder, horror, qui praetereuntes occupat.

Gajam, simplex exolevit, in composito negativo nagajam est in usu. — Gluh ab uhu et gulem hebetio. Valesianis chlust auris. — Godernam, a godem, est onomatopoeia; quia in barbitio gravi ludens murmurat potius, quam canit. — Gojzd a gost dicht. — Govedinar (vulgo goldinar) germ. ein Gulden; quia bovis figuram praesetulit haec veteris pecuniae species. — Graja, germ. super. ein Greinendes, a gr. γράϊα anus, vetula, quae cuncta carpere solent. — Grudem, lat. rodo, unde Grudn, priscis Slavis Krode Saturnus tempus edax rerum.

Hlače deducunt aliqui a latine caligae; sed verius ab antiquo lačem, slačem; prisci enim Slavi et Illyrii omnes caligabant pedes usque ad lumbos, ut etiam hodie gestant Croatae. — Hlepim a hleb litera leni in asperam mutata. Vaporem noviter pisti panis quoddam feminarum genus appetit odorare etc. — Hostel, ein Hayn, a hosta, est fanum in luco.

Jederce, a jed, quod nucleus ab animantibus edatur. — Jéręb onomatopoeia, conclamans, convocans gregem. — Jęteka, germ. Hektik, lat. hectica, a jem, quia aegrum exedit. — Ihtem se: Austriaci dicunt hegetzen; est onomatopoeia.

Kaldov ab aldov, seu dar, et kôlem klati: germ. blutiges Opfer. — Kavarna Arrest a varijem; idem vocabulum et Moschovitae usurpant; germ. Kasserne: affine lat. caverna. — Kert a kryem, quod se sub humo abscondat. — Klavorn hebr. chala aegrotavit, q. chala varn, morbum metuens. — Klobasa in vocabulario Hung. Viennae 1554 impresso kolbas, gall. colebasse, Jonaskürbifs. — Kloš ab uš et kôlem, quia dolenter mordet. — Kmet Polonis et Bohemis baro; gr. kamno laboro, kmetos

elaboratus. — Koleduva ab okoli et dva; quia unus praecinere solet antiphonam et duo vel plures prosequuntur. — Kopriva a gr. κορπία stercus quod ad sterquilinia crescunt. — Koštamaja ab ital. gusto mio. — Kraže in proverbium assumptum; križe kraže, qualia omnes linguae habent, ut germ. kribes krabes etc. — Krat consonat cum hunico kor tempus; sicut a Stund germ. ajunt itzund.

Lastovca conformiter quidem ad radicem graecam loquor, garrus, sed communius glastovca a glas, vox. — Lebam vindicum a germ. leben, wohlauf leben, schwelgen. — Leškačem, lešketam, a blisk prima litera absorpta. — Lisica a lisa, stria in fronte; alias a gr. ἄλισκω capio, quasi astute capiens bestia. — Lykof, melius lijkop a lij et kop kauf, mercipotus habet Haltaus.

Malik conformiter ad radicem scribi deberet molik a mōlem; quia vero molik adoratorem sonat, idolum per a scribendum recte jubetur; Hebraeis erat Moloch. — Maškara ab arabico mascara Spiel; nos ex materna lingua deducamus a mažem, quia personati primitus non erant larvati, sed variis coloribus facies pingebant, quod etiamnum plebs in pagis facere solet. — Mačoha (cynosbatus) a mačka, quia affricando vulnerat ut catus; vel per similitudinem ad novercam. — Mědved, huny. medve: a med (mel) quo libenter pascitur, et vad Hungaris fera etc. — Mejnam a mejn (minus) quia in permutatione pecuniarum plerumque ex una parte minor specietenus v. g. pro floreno 60 cruciferi acquiruntur et permutantur. — Mejsc a mejn (minus) vel mejnam, spreminam (muto), quia luna varia solet apparere; unde et Vindi mejnsec et mejsenc enuntiare cosuescunt. — Mešetar quasi v' mejs govorití; v. mušetar, a muša vacca senescens efoeta ut kluza equus clitellarius, quia plerumque in venditione equorum assumitur. — Moj, antiquitus scripsere et mvoj, sicut tvoj et svoj etc. — Mojškra a moj et škric, quae conducuntur, ut telam in frustra conscissam in usum vestimentorum consuunt. — Mojstr, quasi moj sturnik, quod et in latino nempe magis instruit, et in germ. sonat a meist, id est: ab antiquo positivo meh v. mei (magnus, praestans) et er (ille) quasi dicas: ille est praestans, ego sum discipulus ejus. — Mokoš, quasi mokra kokuš.

Nadnyca, nadanica, a na et dan, diaeta. — Nejtílu, a nej permissivo et tily gliscat, succendatur. — Nęmc ob Asce Nec, ultima syllaba retenta, litera m interjecta. Priscis germ. Nemet magnum sonabat. Wachter Nimis: Hung. Nemet. — Nevęsta, quasi nesciens virum.

Obláda ex oblast, quasi oblast dam. — Ohrovť a germ. quasi auch Kraut. — Orjak, melius gorjak a gorra; ut mons gigas alios supereminet. — Ossebęnek quasi ob sebi, ob svojem živí; sabenek hebr. sabal habitavit.

Pavc forte a palca, uti quidam scribunt palc: sicuti germ. Daum

a Stamm, Stumpf derivatum putant. — Persegam, quasi k' persam, na perse segam; vel perst stegam, quorum utrumque jurantes facere consueverant. — Pirh, fors a pirje, quod varia inscribebantur ovis paschalibus; ex eadem ratione et pirkelc, quasi acu pictum. — Podgana a pod germ. Boden et Gan, ambulare, Gang ambulacrum, ubi subtus morantur glires: Hung. patkan. — Pomada quasi pomaža a mažem ungo. — Povajncam quasi v' ajn (v' njega) zijam. — Pridega a pridem ut lat. concio a cieo. — Prôsenc a sencé; quia Janus bifrons figuratur.

Raj, quod kray, ditio, regnum, k absorbto. — Rajkel Radelführer; porajkel germ. Reitel, Packreitel. — Ravs, kavs, propria sunt linguae carniolicae, qualia verba omnis lingua habet, uti germ. Zick Zack etc. — Repear a rep, quia est quasi cauda adjecta ad grossum, et caudam leonis referebat; repenčem quasi caudam extendere et girare. — Rog prima syllaba latinae vocis cornu retrograde versa: vel germ. Horn, unde et quidam Carnioli enuntiant rôh pro rôg.

Zakon, Illyr. lex; quia primariae leges in voluntaria obligatione et limitatione consistebant. Vetus et novum testamentum longissimo tempore abhinc zakon vocabantur, quia Deus foedus cum suis adoratoribus iniit. — Zatišje a tišim, vel a dušim, quod spinae et fruteta nil aliud sinant succrescere. — Sel a pošlem, vel sem šl praeterito, ivi. — Želod a želim, quia Japides glandibus vescebantur, et id eo eis esca desiderabilis; želode, quasi escae, videlicet ex glandibus paratae, receptaculum. — Šepast, quasi že otše pasti. — Špel (lingua), slavenske špel lingua slavica, dialectus, a pojem, spejl cano, accentus. — Štacuna, štacunar, et per syncopen štacnar, a stojim infinitivo stati, quia ad nundinas stare primitus, sicut modo in suis tabernis sedere solent, eosque germ. Buden- Ladensitzer vocant. — Štokanda a stokam, quia in custodia detenti gemunt; stokanda germ. Stockhaus. — Župán, etiam sine sibilo zupán, hebr. et chald. sav senex a radice subh canescere et Slavico pan (dominus), significaret ergo zupan quasi sub — vel condominium: communiter sunt iudices pagorum suorum, qui germ. Schulze dicuntur; hebr. schophet iudex; Scapini, quasi Scamnini (a scamnis) Schöpfe, Chefe in jure Saxonico dicuntur; unde carnioli similitudinarie vocant župánc Schuhfleck, quasi in sustentaculum et commissuram adhibitum. — Ziba erat idolum veneris priscis Slavis, unde zibel, ziblem. — Skaldič a skala (petra) Druidae, Bardi; cf. Koluger, koledneki. — Slapot ex pošlem, vel grem praeterito poslâl, šl, et pôt quasi poslân pôt. — Solata, germ. Salat, quasi sale condita herba. — Solza a sol, quia lacrymae salsae sunt. — Soržeca, ex erž permutato e in o, et pšenica ommissa media syllaba. — Stejska Vindis aquaeductus ad molendinum; Carniolis ráke.

Tavlam simplex duntaxat in compositis viget obotavlam se: infer. Sax. tauehn, usurpant pro zaudern. — Temé a gr. θεμελιον fundamentum

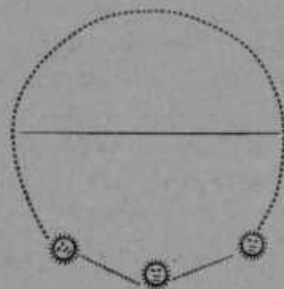
per antiphrasin. — Terska, a res et kólem diffindo. — Tok lat. sic ita. — Tóler germ. Thaler, von Joachimsthale, ubi hanc monetam primus comes a Schlick communi omnium acceptatione et laude anno 1518 in magna copia cudi curavit. — Tork a terem, quia Mars omnia frangit et devastat. — Tovarš, a varijem, quasi custos alterius; melius est enim duos esse simul, quam unum Eccl. 4, 9.

Vavpet quidam deductum vult ab upyem clamo, quia laborantibus angariam continuo inclamat et ad laborandum perurget. — Vigred vindicum ad similitudinem nograd; Carnioli habent vert. — Vice ignotae quidem radicis; quo tamen non obstante, non vides, quomodo quidam Vindi derivatum velint a germ. Hitze, et ideo etiam ita scribunt Hize, ni forte illi insistant, quod animae in purgatorio igne ut aurum purgentur. Abundet, pace mea, quisque suo sensu. — Urême dubio procul ab ura, quod tempus horas absorbeat. — Uržoh vindicum et in Carniolia prevaluit a germ. Ursache, rejecto vocabulo arřeč.

Werv aliis berv; ita et Wesnica aliis Besnica, et Basnica; wile a lat. vigiliae et exequiae mortuorum. — Wogam Poppovitsch praetendit esse germ. folgen obtempero, quasi folgam. — Wręg, unde germ. Berg per metathesin. — Ydria nomen civitatis deductum a gr. Hydrargyros Quecksilber, propter celeberrimas Mercurii fodinas. — Cavfam ab illyrico ufam spero, quasi za ufam despero, incipio spe cadere; germ. super. zaufen. — Cesar hebr. cascher a r. caschar rectus. — Čelada, a čelu, quasi frontis praesidium aut tegumentum. — Čotara a sod (dolium), quia est majus vas accedens ad dolium. — Čuk, a voce čuk čuk, quam avis ejulando edit: Bononiensibus giu. — Čunata gall. cabinet; quidam deductum putant a čujem vigilo et germanico Nacht, quod contrariam innuit significationem; quis enim in cubili de nocte vigilat? Radicem prodit vox priscis germanis usitata, et a Slavis mutuata: Kemnate a kamen, quasi kamnata; similia enim cubilia ruri ex lapide aedificantur, etsi domus caeteroquin ex lignis et tignis sit fabrefacta.

Nazorni nauk.

N o č.

Svetlo solnce se je skrilo,
Vse na svetu potihnilo
Vse odeva tiha noč,
Da zaspati nam je moč.

Po dnevu smo se pošteno trudili, upehani smo. Na večer smo trudni, počitka si želimo. Bog nas je po dnevu ohranil pri

zdravji, nam podelil moč v delo, nam dal priliko, da smo se kaj naučili, prijazno solnce nam je sijalo in nas razveselovalo, — veliko dobrega nam je Bog po dnevu skazoval.

Kdor nam kaj dobrega stori, temu smo dolžni zahvaliti se. Bog nas ne potrebuje, niti ne moremo ničesa zahtevati od njega, pa nam je vendar toliko dobrega storil. Dolžni smo mu tedaj hvaležnost.

Po noči, ko spimo in se ne zavedamo, nas le Bog more ohraniti pri zdravji in življenji, pokrepčati našo moč, ter obvarovati nas nesreče, — nagle in neprevidene smerti. Tedaj nočemo nikdar končati ne dneva ne večera, v katerem bi Boga ne prosili, da bi varoval življenje in zdravje nam in našim starišem, da bi nas pokrepčal in nas varoval nesreče.

Moja glavca je zaspana,
Moja posteljica postlana,
Ljubi angelj varuh moj,
Mene varuj ti nocej!

Oče! vi mi križ storite,
Mati! vi me pokropite,
Da prav lahko sladko spim
Blagoslov da vaš dobim.

Kdor po dnevu pridno dela, po noči mirno spi. Kdor v potu svojega obraza svoj vsakdanji kruh služi, bolje spi od tega, ki je po dnevu po nepotrebem čas tratil. Tedaj: Po dnevu pridno delaj, bodeš po noči sladko spal.

Pravijo, da otroci in odrasčeni posebno tačas nemirno spe, ako so zvečer nad potrebo jedli, tudi tačas je spanje nemirno, ako se kdo do sitega naje, preden spat odide. Tedaj: Zvečer ne jej preobilno in ne preveč pozno, potem bodeš mirno spal.

Vam je dobro znano, da hudobni Kajn ni imel pokoja ne po dnevu ne po noči, kako se je prestrašil, ko je listje zašumelo! Hudobno vest je imel. Tako se godi vsakemu, kdor nima dobre vesti. Tedaj: Imej čisto vest, pa bodeš mirno spal!

Po noči imamo oči zatisnjene, a vendar vidimo večkrat v spanju osebe, ki so daleč od nas; vidimo konje in krave, tudi, kadar jih ni v hiši; čujemo godbo, katere nihče drugi ne začuje, da, da, po noči se učimo i. t. d. Kako pa je to mogoče? V spanju sanjamo.

Kar v sanjah vidimo, to ni resnično, to si le predstavljamo. — Kako to? Tega ne bodem razlagal, a na nekaj vas hočem opozoriti. — Nekateri mislijo, da se jim v spanji vse razodeva, kar se jim ima zgoditi, in tedaj pazijo na to, kar se jim bode sanjalo, dostikrat se po nepotrebem boje, ali tudi zastonj pričakujejo sreče. Nekaj se vam je že gotovo zgodilo. — Ako kdo veliko misli na potovanje, se mu navadno sanja od potovanja. Ako tedaj po dnevu živo na kako stvar mislimo, se nam

rado v sanjah pritakne. Kmetu se sanja od poljedeljstva, obertniku od obertnosti, trgovcu od trgovine. Večkrat se nam tudi sanja od tega, kar smo zvečer govorili. Iz tega tedaj lahko sklepamo, na kar po dnevu mislimo, to se nam po noči sanja.

(Kaj se je sanjalo mladenču Jakobu, ko je iz hiše svojega očeta pred bratom Ezavom bežal?)

Smert in spanje.

Sprehajala sta se po svetu smertni angelj in angelj spavanje. Bilo je večer. Počila sta na griču ne daleč od stanovališča ljudi. Bila je svečana tmina, tudi večerni zvon v daljni vasi je utihnil. Tiho in molče, kakor je že njuna navada, sta skupaj sedela ter se objemala ta dva dobrotna duhova cloveštva, in že se je bližala noč.

Zdajci se vzdigne angelj spavanje in razsiplje z mirno roko nevidna zerna zaspanca. Večerni vetrovi so je nesli v tiho stanovanje trudnega kmetovalca. Sedaj objame sladko spanje stanovalce selskih koč, od starčka, ki po palici hodi, do otročiča v zibeli, vse sladko zaspí. Bolnik pozabi svojih bolečin, žalostni svojih britkost, revež svojih skerbi. Vsem se oči zatisnejo.

Dokončavši svoje opravilo, vleže se dobrotljivi angelj spavanja zopet k svojemu resnobnemu bratu. Kadar se jutranja zarja prikaže, zakliče v svoji nedolžnosti, ta čas me bodo ljudje hvalili, kot svojega dobrotnika in prijatelja. O kako veselje, dobro delati, a nevidjenemu biti! Kako sva midva srečna! Kako lep je najin poklic! Tako je veselo govoril angelj spavanja.

Smertni angelj ga užaljen pogleda in v njegovih očeh se zasveti solza, — solza, kakor jo prelivajo neumerljivi duhovi. Joj meni, da se ne morem kakor ti, veseliti zahvale. Ljudje pravijo, da sem jim neprijatelj in veselje kalim.

Dragi moj brat! pravi na to angelj spanja, ali ne bode pri vstajenji mertvih na poslednji dan pravični imenoval tebe svojega dobrotnika in prijatelja? Ali si nisva brata in poslanca jednega očeta? — tako je govoril. Smertnemu angelju se oko zasveti, in prijazno se objameta bratovska duhova.

Šolarska knjižnica.

VI.

Danes opozorujemo naše slovenske učitelje, katerim je do tega, da si z dobrimi in koristnimi knjigami napolnijo šolarsko knjižnico, na štiri prav primerne knjige v ta namén. Te so:

29. a) Slovensko berilo za prvi gimnazijalni razred. V Ljubljani, 1850. Natis in zaloga Jožefa Blaznika. Cena samo 20 kr.

Ta trdo vezana knjiga obsega na 183 stranéh v 8° celih 96 različnih, poučno-zabavnih spisov. Vsi spisi so po svojej vnanjej obliki izvrstni in v národnem duhu jezika izdelani, ter so po svojem zapopadku različnej starosti učéce se mladine popolnoma primerni. Po prebiranji teh spisov se podučevanje v ljudskeji šoli, posebno v tako imenovanih realijah oživi, otročji um se razbistri in njih mlado srcé oplemeni. Jezik

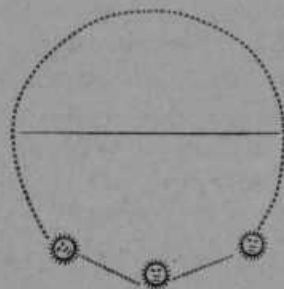
per antiphrasin. — Terska, a res et kólem diffindo. — Tok lat. sic ita. — Tóler germ. Thaler, von Joachimsthale, ubi hanc monetam primus comes a Schlick communi omnium acceptatione et laude anno 1518 in magna copia cudi curavit. — Tork a terem, quia Mars omnia frangit et devastat. — Tovarš, a varijem, quasi custos alterius; melius est enim duos esse simul, quam unum Eccl. 4, 9.

Vavpet quidam deductum vult ab upyem clamo, quia laborantibus angariam continuo inclamat et ad laborandum perurget. — Vigred vindicum ad similitudinem nograd; Carnioli habent vert. — Vice ignotae quidem radicis; quo tamen non obstante, non vides, quomodo quidam Vindi derivatum velint a germ. Hitze, et ideo etiam ita scribunt Hize, ni forte illi insistant, quod animae in purgatorio igne ut aurum purgentur. Abundet, pace mea, quisque suo sensu. — Urême dubio procul ab ura, quod tempus horas absorbeat. — Uržoh vindicum et in Carniolia prevaluit a germ. Ursache, rejecto vocabulo arřeč.

Werv aliis berv; ita et Wesnica aliis Besnica, et Basnica; wile a lat. vigiliae et exequiae mortuorum. — Wogam Poppovitsch praetendit esse germ. folgen obtempero, quasi folgam. — Wręg, unde germ. Berg per metathesin. — Ydria nomen civitatis deductum a gr. Hydrargyros Quecksilber, propter celeberrimas Mercurii fodinas. — Cavfam ab illyrico ufam spero, quasi za ufam despero, incipio spe cadere; germ. super. zaufen. — Cesar hebr. cascher a r. caschar rectus. — Čelada, a čelu, quasi frontis praesidium aut tegumentum. — Čotara a sod (dolium), quia est majus vas accedens ad dolium. — Čuk, a voce čuk čuk, quam avis ejulando edit: Bononiensibus giu. — Čunata gall. cabinet; quidam deductum putant a čujem vigilo et germanico Nacht, quod contrariam innuit significationem; quis enim in cubili de nocte vigilat? Radicem prodit vox priscis germanis usitata, et a Slavis mutuata: Kemnate a kamen, quasi kamnata; similia enim cubilia ruri ex lapide aedificantur, etsi domus caeteroquin ex lignis et tignis sit fabrefacta.

Nazorni nauk.

N o č.

Svetlo solnce se je skrilo,
Vse na svetu potihnilo
Vse odeva tiha noč,
Da zaspati nam je moč.

Po dnevu smo se pošteno trudili, upehani smo. Na večer smo trudni, počitka si želimo. Bog nas je po dnevu ohranil pri

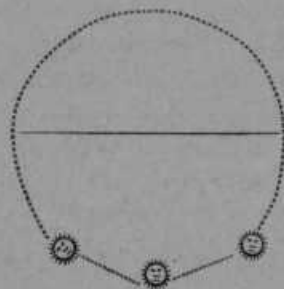
per antiphrasin. — Terska, a res et kólem diffindo. — Tok lat. sic ita. — Tóler germ. Thaler, von Joachimsthale, ubi hanc monetam primus comes a Schlick communi omnium acceptatione et laude anno 1518 in magna copia cudi curavit. — Tork a terem, quia Mars omnia frangit et devastat. — Tovarš, a varijem, quasi custos alterius; melius est enim duos esse simul, quam unum Eccl. 4, 9.

Vavpet quidam deductum vult ab upyem clamo, quia laborantibus angariam continuo inclamat et ad laborandum perurget. — Vigred vindicum ad similitudinem nograd; Carnioli habent vert. — Vice ignotae quidem radicis; quo tamen non obstante, non vides, quomodo quidam Vindi derivatum velint a germ. Hitze, et ideo etiam ita scribunt Hize, ni forte illi insistant, quod animae in purgatorio igne ut aurum purgentur. Abundet, pace mea, quisque suo sensu. — Urême dubio procul ab ura, quod tempus horas absorbeat. — Uržoh vindicum et in Carniolia prevaluit a germ. Ursache, rejecto vocabulo arřeč.

Werv aliis berv; ita et Wesnica aliis Besnica, et Basnica; wile a lat. vigiliae et exequiae mortuorum. — Wogam Poppovitsch praetendit esse germ. folgen obtempero, quasi folgam. — Wręg, unde germ. Berg per metathesin. — Ydria nomen civitatis deductum a gr. Hydrargyros Quecksilber, propter celeberrimas Mercurii fodinas. — Cavfam ab illyrico ufam spero, quasi za ufam despero, incipio spe cadere; germ. super. zaufen. — Cesar hebr. cascher a r. caschar rectus. — Čelada, a čelu, quasi frontis praesidium aut tegumentum. — Čotara a sod (dolium), quia est majus vas accedens ad dolium. — Čuk, a voce čuk čuk, quam avis ejulando edit: Bononiensibus giu. — Čunata gall. cabinet; quidam deductum putant a čujem vigilo et germanico Nacht, quod contrariam innuit significationem; quis enim in cubili de nocte vigilat? Radicem prodit vox priscis germanis usitata, et a Slavis mutuata: Kemnate a kamen, quasi kamnata; similia enim cubilia ruri ex lapide aedificantur, etsi domus caeteroquin ex lignis et tignis sit fabrefacta.

Nazorni nauk.

N o č.

Svetlo solnce se je skrilo,
Vse na svetu potihnilo
Vse odeva tiha noč,
Da zaspati nam je moč.

Po dnevu smo se pošteno trudili, upehani smo. Na večer smo trudni, počitka si želimo. Bog nas je po dnevu ohranil pri